

KRAJIAN

Leto VII.
Številka 1
junij 1985

Glasilno krajevne skupnosti in delovnih organizacij z Mirne

Ob krajevnem prazniku

Te dni mineva leto od našega praznovanja krajevnega praznika. Letošnje bo tradicionalno, obogateno s športnimi tekmovanji, s podelitvijo priznanj in slavnostno akademijo ter s srečanjem krajanov z gosti.

Med obema praznovanema so tekale številne aktivnosti, tako da smo zopet pričeli novim pridobitvam. Kot največja odločitev v tem obdobju je bilo izglasovanje krajevnega programa-samoprispevka. S tem smo si ustvarili finančni vir za uresničitev naših načrtov. Iz obveznosti starega programa — samoprispevka, smo pokrili vse finančne obveznosti, to je več kot 4 milijone dinarjev, razen spornih 2,2 milijona din s SCT — o čemer bo odločalo sodišče.

V skladu s programom smo pričeli z urejanjem avtobusnega postajališča, ki pa še ni dokončno urejeno, manjkajo zavetišča in pa označitev na cesti.

Druga večja pridobitev je izgrajena mrliška vežica. Prevzem bo 10. junija. Ta objekt z urejeno okolico bo stal okoli 10 milijonov dinarjev.

Veliko napora smo vložili v sanacijo in obnovitev Zdravstvene postaje na Mirni. Otvoritev bo 14. ju-

nija, žal pa ne bo kompletno opremljena. Opremo dobimo čez 2 meseca.

Veliko napora in truda smo vložili za telefonijo. Člani odbora so porabili veliko časa za nakup kablov in se dogovarjanje z naročniki in PTT-jem.

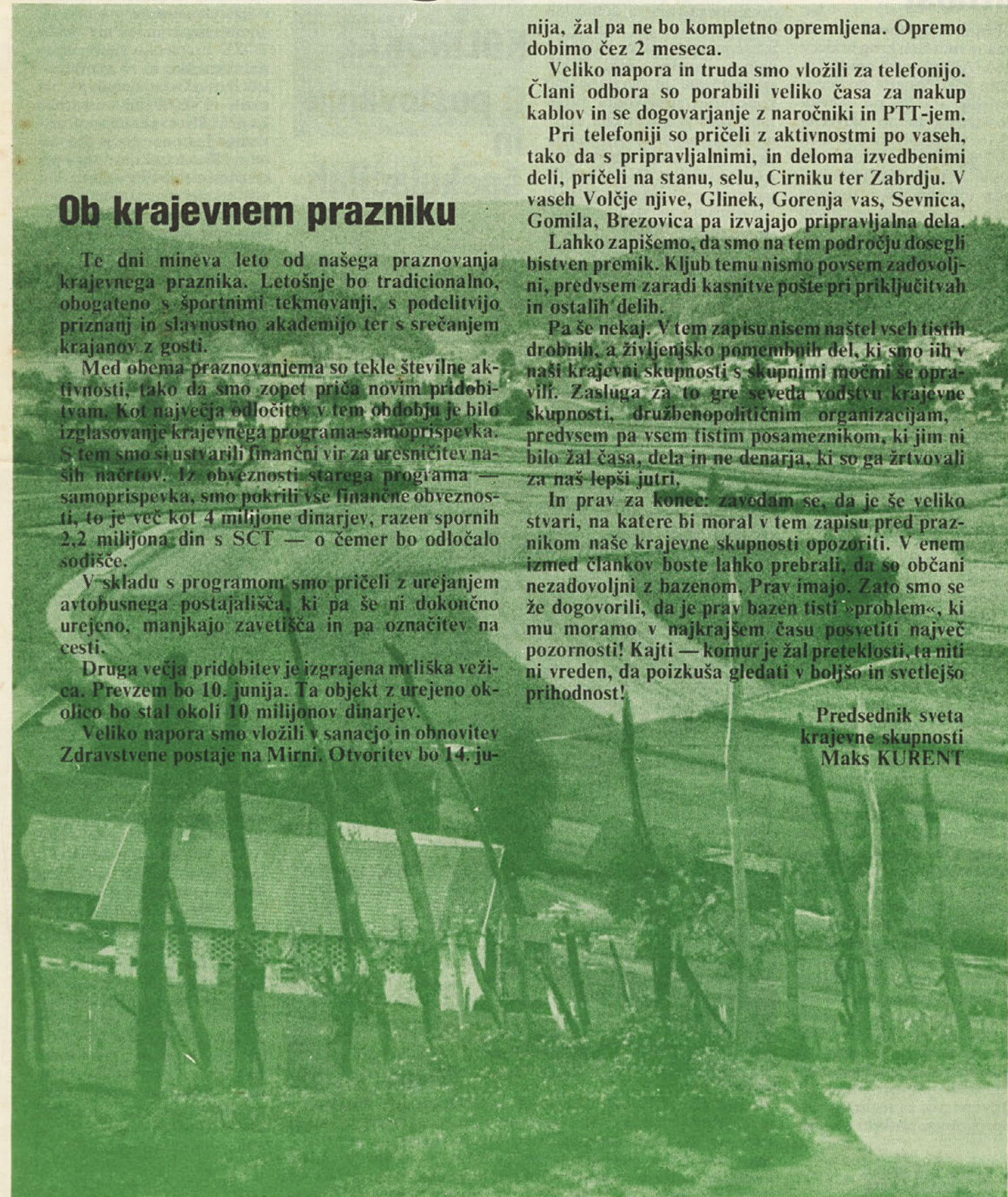
Pri telefoniji so pričeli z aktivnostmi po vaseh, tako da s pripravljalnimi, in deloma izvedbenimi deli, pričeli na stanu, selu, Cirkniku ter Zabrdju. V vaseh Volčje njive, Glinek, Gorenja vas, Sevnica, Gomila, Brezovica pa izvajajo pripravljalna dela.

Lahko zapišemo, da smo na tem področju dosegli bistven premik. Kljub temu nismo povsem zadovoljni, predvsem zaradi kasnitve pošte pri priključitvah in ostalih delih.

Pa še nekaj. V tem zapisu nisem naštel vseh tistih drobnih, a življenjsko pomembnih del, ki smo jih v naši krajevni skupnosti s skupnimi močmi še opravili. Zasluga za to gre seveda vodstvu krajevnih skupnosti, družbenopolitičnim organizacijam, predvsem pa vsem tistim posameznikom, ki jim ni bilo žal časa, dela in ne denarja, ki so ga žrtvovali za naš lepši jutri.

In prav za konec: zavedam se, da je še veliko stvari, na katere bi moral v tem zapisu pred praznikom naše krajevne skupnosti opozoriti. V enem izmed člankov goste lahko prebrali, da so občani nezadovoljni z bazenom. Prav imajo. Zato smo se že dogovorili, da je prav bazen tisti »problem«, ki mu moramo v najkrajšem času posvetiti največ pozornosti! Kajti — komur je žal preteklosti, ta niti ni vreden, da poizkuša gledati v boljšo in svetlejšo prihodnost!

Predsednik sveta
krajevnih skupnosti
Maks KURENT

IMV:

Ogrožena socialna varnost

Občane Krajevne skupnosti Mirna in tudi širši krog bralcev »KRAJANA«, nedvomno zanimajo podrobnejše novice o sedanjem stanju po številu zaposlenih še vedno največjega delovnega kolektiva na irni. Zato čutimo dolžnost, da objavimo v »Krajanu« ustrežno informacijo o dogajanjih v preteklem in sedanjem obdobju.

Znano je, da vsa dosedanja prizadevanja za odpravo izgube v delovni organizaciji IMV, v katerem sestavu je tudi TOZD na Mirni, doslej niso dala pričakovanih učinkov. Še več, izguba se ni zmanjšala, ampak se v letošnjem letu še povečuje.

Tako je bilo konec februarja uvedeno družbeno varstvo na ravni delovne organizacije IMV Novo mesto. Konec marca pa je tudi občinska skupščina Trebnje uvedla družbeno varstvo v IMV TOZD TO Mirna ter imenovala začasni kolektivni poslovodni organ v sestavi:

Rudi Žibert, inž. organizacije dela — predsednik (član kolektiva),

Maks Kurent, dipl. inž., — zunanji član (direktor TOZD Kolinska) in

Franc Bartolj, dipl. inž. — zunanji član (tehnič. direktor Tesnila).

Občinska skupščina je z uvedbo ukrepov družbenega varstva začasno omejila odločanje delavskemu svetu TOZD in njegovim izvršilnim organom, in sicer v določanju poslovne politike, ukrepov za izvajanje plana, pri najemanju kreditov, odločanju o sklenitvi in prenehanju delovnih razmerij, pri razporejanju delavcev, disciplinskih zadevah in drugo.

Hkrati s tem pa je začasnemu kolektivnemu poslovodnemu organu naloženo, da v sodelovanju z ZKPO IMV, občino Trebnje in drugimi, najde, oziroma predlaga sanacijsko-razvojni program, zagotovi pogoje za realizacijo tega programa, poskrbi za učinkovito organizacijo dela in vodenja ter na ta način zagotovi uspešno poslovanje.

Družbeno politične organizacije in delavci TOZD so ukrep družbenega varstva sprejeli z razumevnjem, hkrati pa tudi z velikim pričakovanjem, da bi končno našli rešitev za nadaljnji obstoj in razvoj tega delovnega kolektiva, saj je sedaj socialna varnost vseh zaposlenih resnično ogrožena.

Novoimenovani ZKPO TOZD se zaveda z ukrepom družbenega varstva določenih nalog, hkrati pa tudi vseh težav in ovir, da bi naložene naloge uspešno rešil. Kajti razdrobljena in neracionalno koncipiran proizvodni program, zastarela tehnična opremljenost, nezmožnost investiranja in visoke izgube, so izredno težak problem, katerega bo mogoče uspešno rešiti le z najširšim sodelovanjem. Zato ni odveč opozoriti, da je nadaljnji obstoj temeljne organizacije usodno povezan s pripravljenostjo vseh delavcev, pa tudi vseh, ki kakorkoli lahko pomagajo. Prezgodaj je še govoriti o novem konceptu sanacije, posebno še zaradi tega, ker se je že preveč govorilo o propadlih neuspešnih konceptih. Vendar čas naši tozdn

naklonjen. Zato bo treba pohiteti. Toda, kako iz nakopičenih težav? Zavzemali se bomo za tako rešitev, ki bo zagotavljala uspešno ekonomsko poslovanje in ohranila čimvečjo zaposlenost delavcev. Zato nadaljujemo v ta cilj usmerjeno bitko, ki je in bo še, zahtevala tudi žrtve. Če bomo enotni in vztrajni, in če bomo imeli podporo, ne dvomimo o izidu tega boja.

Za ZKPO TOZD Mirna
Predsednik Rudi Žibert, inž.

KOLINSKA:

O poslovanju in špekulacijah

Zaradi drugačnega načina izračunavanja dohodka se je izdelava trimesečnega obračuna vlekla nekoliko dalj kot v preteklih letih.

Rezultati poslovanja v prvih treh mesecih so na ravni pričakovanih. Celotni prihodek je glede na letni plan dosežen z 22 odstotki. Dohodek je, glede na letni plan 1985

dosežen s 16% in z ozirom na leto 1984 s 114%. Čisti dohodek je dosežen 20 odstotno na plan 1985 in 102 odstotno na leto 1984. Sredstva akumulacije znašajo na plan 1985 indeksno 12 odstotno in v primerjavi z 1984 101 odstotno. V TOZD Mirna smo v I. trimesečju izkazali 16.551.000 din akumulacije. Na takšne finančne rezultate je vplival tudi izvoz, saj je TOZD Mirna začela otroško hrano izvažati v Sovjetsko Zvezo šele v aprilu mesecu in so finančni rezultati v glavnem odraz prodaje na domačem trgu. Prav tako TOZD bremenijo veliki materialni stroški, ki so v zalogah izdelkov. Ocenjujemo jih na okoli 150.000.000 dinarjev. Količinska realizacija proizvodnje I. trimesečja je dosežena s 107 odstotki, od tega proizvodnja otroške hrane 113 odstotkov, proizvodnja krompirjevih kosmičev 104%, (nakup kosmičev iz drugih republik) in predelava zelenjave 93 odstotkov. Skupna realizacija znaša torej 107 odstotkov.

V januarju smo imeli težave pri nakupu krompirja. Kmetijske zadruge, s katerimi imamo sklenjene pogodbe, so povsem zatajile (le cca 45%). To se je potem odražalo v proizvodnji, ki jo je bilo potrebno preusmeriti. Našim kupcem pa smo lahko poslali le krompirjeve kosmiče, ki smo jih kupili v drugih republikah. Pri tem pa ne moremo mimo dejstva, da so se v aprilu razmere povsem spremenile. Pri naših kooperantih je bilo nenadoma veliko krompirja. Po drugih »kanalih« naj bi ga pokupili drugje. In ker niso dobili ugodnega tržišča, je bila zopet Kolinska tista, ki je reševala ta »špekulacijski« krompir. Mislimo, da s takim sodelovanjem med Kolinsko in pridelovalci krompirja ne moremo biti zadovoljni. Na takih temeljih pač ne moremo graditi kontinuirano planirano proizvodnjo, ki pa je temelj drobnega poslovanja TOZD-a in s tem življenjske eksistence večina v njem zaposlenih.

Skratka, že ob polletnem obračunu pričakujemo bistveno boljše poslovne rezultate. Predvsem pri intenzivnem izvozu otroške hrane v Sovjetsko Zvezo. Ne smemo zanemariti tudi ostale faktorje, ki indirektno vplivajo na izboljšanje poslovnih rezultatov. Gre za dobro organizacijo proizvodnje, razvijanje novih izdelkov, stalno kakovost proizvodov, povečano odgovornost vseh posameznikov na delovnih mestih in podobno.

Marinka Škufca

OBISKAL NAS JE TOVARIŠ ŠINIGOJ — Ko je predsednik slovenskega izvršnega sveta obiskal trebanjsko občino, se je dalj časa zadržal tudi v naši krajevni skupnosti. Obiskal je vse delovne kolektive in se zanimal za naše proizvodne in poslovne uspehe.

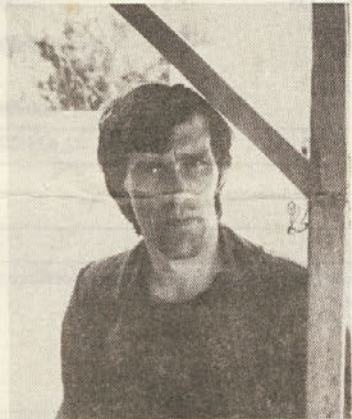
MALO JE OSTALO ZVESTIH — Kolinska tozdn Tovarna za predelavo krompirja je bila zgrajena zato, da bi dolenjski kmetje lažje prodajali tržne presežke krompirja. Medtem ko je bila Kolinska vedno zvesto izpolnjevala svoje obveznosti, so kmetje in tudi kmetijske zadruge večkrat špekulirale. To velja zlasti za zadruge izven naše občine, ko je bila KZ Trebnje poleg Slovina iz Ormoža spet svetla izjema.

anKeta

Po nadvse obotavljajoči se pomladi so sončni žarki končno dobili pravo moč. Suknjiče in srajce z dolgimi rokavi smo spravili v omare, vse pogosteje segamo po sladoledu, v hladilniku pa vse več prostora zavzemajo pijače.

Skratka — na pragu pravega poletja smo. Ker pa so naše denarnice vse bolj tanke (to smo v »Naši anketi« ugotovili že lani), je tudi morje vse bolj daleč. Zato ni čudno, da so naši »poletni« pogovori usmerjeni k bazenu. In kako je z njim?

To vprašanje smo zastavili nekaterim krajanom. Veliko jih je samo jezno odmahnilo z roko, navzlic temu pa smo le dobili nekaj zanimivih (jeznih) odgovorov. Preberimo.

Drago FINK: »Vprašanje postavljate v pravem času, samo ne vem, če sem jaz tisti, ki bi moral nanj odgovoriti. Zakaj ne greste v pisarno krajevne skupnosti. Tam bi nemara dobili pravi odgovor. Sam lahko rečem le to, da imam malo upanja, da se bomo v njem tudi letos kopali. Pred leti je bilo že konec maja okoli bazena dovolj ljudi, predvsem mladih, ki so ob bazenu našli dovolj zdravega razvedrila. Ko pa pomislim na bazen sedaj, sem lahko samo jezen. Kakšna brezbriznost, kakšna malomarnost! Tiste, ki so dopustili, da je bazen v takšnem stanju, bi morali kaznovati. Poglejte, pred desetimi leti je bil naš bazen prijetno zbirališče mladih iz vse občine. Na njem si slišal tudi zagrebško govorico, radi so prihajali celo nekateri Italijani, pa Švicarji. Pa takrat niso toliko govorili o turizmu in gostinstvu kot danes. Zares nerazu-

mljivo je, kaj smo samo v desetih letih naredili iz tega našega ubogega turističnega objekta. Zares, jezen sem, in škoda, da ste mi to vprašanje sploh zastavili.«

Boštjan ZGONC: »Sam menim, da bi morali to vprašanje zastaviti predvsem našemu turističnemu društvu. Očitno že nekaj časa spi na lovorikah. Tako je pač, če si ljudje preveč verjamejo in si preveč zaupajo. Sedaj pa je bazen prava sramota za krajevno skupnost, pa tudi za trebanjsko občino. Navsezadnje bi morali tudi v Trebnjem vedeti, da gre za pomemben objekt.

In sedaj se dogaja, da zanj nihče ne skrbi, da zanj nihče ne odgovarja. Nekateri bi sploh radi videli, da bazena sploh ne bi bilo. Obnašajo se že tako. Toda — ta mirnska grda »rana« ostaja, iz dneva v dan opozarja na našo »gospodarnost«. Ko je potrebno govoriti o stabilizaciji, o odgovornem obnašanju, govorniki kar tekmujejo, kdo bo to besedo večkrat izgovoril in jo poudaril. Bazena pa sameva, vsi, ki se radi kopamo, pa bomo morali v Šmarješke Toplice. Zares žalostno. To je pač tako, kot če bi šli z levo roko »okol riti« v desni žep. Pa verjamejte, zato ni kriva 'baza', tudi mladina ne. Kaj bodo rekli na to ljudje, ki so tudi na račun bazena zaslužili kakšen dinar? Nič, tiho bodo ostali! Sicer pa vem, da tega v tem vašem glasilu ne boste zapisali, ker si ne upate. Da pa ne boste rekli, da samo kritiziram, zapišite predlog, da bi mladi prav radi s kakšno delovno akcijo rešili vsaj tisto, kar se rešiti da. Samo, ne smemo na svoje! Naj da osnovna organizacija pobudo, da bomo zavihali rokave. Tako se bomo o tem nesrečnem bazenu, ki mladim pomeni vse več, pogovarjali še kako drugače. Skratka, bazen je te prve junijske dni glavna mirnska tema! Upam, da jo bomo, temo pogovora namreč, lahko prav kmalu spre-

menili. Pa še nekaj. Tisti, ki so za takšne razmere odgovorni, naj poskrbijo, da bomo čez leto dni v »Naši anketi« govorili čisto drugače!

Milena BON: »O tem nesrečnem bazenu se te dni na Mirni res veliko pogovarjamo. Toda, od pogovorov se razmere na bazenu ne bodo spremenile. Nerazumljivo pa je, da smo vsi skupaj dovolili, da je do takšnih razmer sploh prišlo. In to v času, ko vemo, da je realni osebni dohodek vse nižji, da so cene iz dneva v dan višje, ko vemo, da se morje vsem skupaj krepko »odmika«. Razumljivo je, da smo na najslabšem mladi. Pred leti je bil mirnski bazen prijeten kotiček, ponavadi odprt že pred 1. junijem. Sedaj pa je res v klavrnem stanju. Moti pa me, da ljudje precej neargumentirano kritizirajo. Resda je bazen tak, kakršen je, neuporaben. Zanima pa me, kdo je za to kriv. Na to vprašanje bi morali dobiti odgovor, nekdo pač mora vedeti, komu smo upravljanje z bazenom zaupali. Med mladimi je res veliko vroče krvi. Nekateri se celo pogovarjajo, da bi mladim prepustili tiste na-

loge, ki bi jim bili kos. Ne gre za upravljanje, pač pa za drobne, a pomembne stvari. V mislih imam pobiranje vstopnine, čiščenje, organizacijo plavanih tečajev za začetnike, organizirano varstvo otrok staršev, ki so dopoldan v službi, pa nimajo kam z oroki, pripraviti bi kazalo tečaj za »mojstre bazena«, za reševalce in še kaj. Včasih so na bazenu pripravljali celo tekmovanja v plavanju. Skratka, res je bilo zelo prijetno. Veliko zaslug je imel tudi možak, ki je za bazen skrbel. Pa še nekaj. Vsi vemo, da imamo v šolah tako imenovano šolo v naravi. Morje se je z vse višjimi cenami tudi za otroke iz trebanjske občine, vsaj predvidevam tako, precej oddaljilo. Ali ne bi bil mirnski bazen kot nalašč za šolo v naravi? V tem primeru pa naš bazen ni samo »problem kra-

jevne skupnosti«, pač pa celotne trebanjske občine. Tako o zadevi menim jaz, morebiti se motim, toda dejstvo, da je naš bazen te dni »tema dneva«, mi najbrž potrjuje.«

Tomaz PLOHEL: »Kako pa da ste našli ravno mene? Pojdite na krajevno skupnost, še bolje, na občino! Tam vam naj odgovorijo na vaše vprašanje. Ko sem bil še sam upravnik, je bil bazen pravi biser. Mladi so mi še kako pomagali, zato ni čudno, da si okoli mirnskega bazena slišal slo-

vensko, italijansko, srbohrvaško, pa tudi nemško govorico. Takrat smo se znali obnašati turistično, danes pa ne. Pa takrat o turizmu še govorili nismo, danes pa trdimo, da smo turistična dežela. Kako žalostno za trebanjsko občino! Dobro se še spomnim, da so nas obiskali predstavniki novomeške Krke, ki so želeli bazen prevzeti in ga voditi tako kot ga vodijo izkušeni turistični delavci. Zakaj so pogovori padli v vodo ne vem. Vem pa, da bi bilo danes vse drugače, če bi bazen prevzeli Novomeščani. Vsaj mislim si tako. Navsezadnje pa imam premalo izkušenj, da bi o tako zahtevnih stvareh razpravljaval ravno jaz, Plohel! Toda, nihče mi ne more prepovedati, da o teh zadevah ne bi razmišljal. In tako sem prepričan, da je ta naš mirnski bazen za naš lep kraj huda sramota, ki je ne bomo kmalu odpravili. Jaz sem na bazen še posebno vezan, saj sem bil kar nekaj let upravnik. Sicer pa sem že nekaj slišal, da bazen le ni tako pozabljen, kot trdijo nekateri. Menda inženirji že delajo nekakšen načrt, projekt, po katerem naj bi dobili boljši bazen, z dodatnim napajanjem, z bolj čisto vodo. Šlo bo menda za sistem, ki ne bo predrag, pa učinkovit. Sicer pa, to ni več toliko moja stvar, saj sem že v letih. Če pa bi bil mlajši, mi ne bi bilo vseeno, da bi pred nosom imel bazen, a ga ne bi imel.«

LETNO POROČILO

Priložnost, ko izhaja letošnja prva številka KRAJANA, smo v uredništvu izkoristili tudi za letno poročilo o samoupravni organiziranosti, delu krajevne samouprave in izvršilnih organov. V stavku ali dveh bi lahko zapisali, da je bilo minulih 365 dni izjemno delovnih, napetih, da smo se srečevali s težavami, jih več ali manj uspešno rešili, sicer pa, preberimo v telegrafskem stilu zapisano poročilo.

Delegatska skupščina, ki ima 35 delegatskih mest s šestimi komisijami in sveti, se je sestala dvakrat. Sprejela je pomembne odločitve, program dela krajevne skupnosti, zaključni račun, razpravljala je tudi o razpisu referendumu.

Dobro je delal tudi **PORAVNALNI SVET**. Obravnaval je dva primera, oba uspešno, ostaja še en primer, ki se ga bodo lotili v kratkem.

KRAJEVNA VOLILNA komisija se je sestala trikrat, največ dela je seveda bilo z referendumom. Kot vemo vsi, zelo uspešno.

Komisija za posredovanje **PREDLOGOV ZA PRIZNANJA IN ODLIKOVANJA** se je sestala enkrat. Dela, kot dobro veste, ni bilo malo.

Enkrat se je sestel tudi **SVET STANOVALCEV**. Govorili so o delovanju hišnih svetov. Organizirali so še sestanek hišnih svetov, žal so uspeli le dvakrat. Torej naloga, ki jo bomo morali opraviti letos. Upamo, da bolje.

Več uspeha je imel **KOMITE ZA LO in DS**. Na dveh sejah so govorili o dopolnitvah obrambnih načrtov, kadrih za SLO, DS in JLA in seveda o usposabljanju občanov za delo v civilni zaščiti. Na predavanje je prišlo 487 občanov.

Nekoliko žalostna je bila edina seja **POTROŠNIŠKEGA SVETA**, saj so ugotovili, da ne morejo vplivati na odločitve, ki so jih sprejeli državni izvršilni organi.

SVET KRAJEVNE SKUPNOSTI ima petnajst članov, zbrali so se na šestih sejah in obravnavali najpomembnejše aktualne probleme iz družbenopolitičnega in gospodarskega življenja krajevne skupnosti. Njegov odbor za **PRIDOBIVANJE SOGLASJA** za regulacijo potoka Zabrdšča je imel dovolj dela. Zaenkrat še ni opravljeno, saj Alojz Kramar, Ana Gregorčič in Ana Majcen še niso podpisali potrebne izjave. Upamo, da »administracija« (podpisi), dobro zastavljene akcije ne bo zavrla.

Živahno je bilo tudi na petih sejah odbora **ZA PRIPRAVO PREDLOGA** za poimenovanje ulic na Mirni. Ulični sistem za Mirno je objavljen v skupščinskem Dolenjskem listu. Kogar še posebej zanima, naj pregleda skupščinski Dolenjski list.

Največkrat so sejali člani odbora za **NAPELJAVO TELEFONKEGA** omrežja. Razumljivo. Zato pa je sad 28 sej toliko bolj viden.

TUDI NA DRUGIH PODOČJIH DELOVNO

O referendumu vemo skoraj vse. Program smo obravnavali na osmih zborih občanov, za samoprispevek pa je glasovalo, kot dobro veste, 52 odstotkov občanov.

Precej časa in moči smo izgubili s poravnavo obveznosti do banke. Gre za posodobitev cest s pomočjo prvega samoprispevka. Niso poravnane obveznosti do izvajalca SCT, saj izvajalec ni odpravil napak na cestnih. Zadeva je pred sodiščem, pričakujemo, da bo prišlo do poravnave, o vsem pa boste pravočasno obveščeni.

Nekaj besed o mrliški vežici. Ponudili so se trije izvajalci, odločili smo se za KG Slovenska vas. Vežica je zgrajena,

NAČRT DELA NAŠE KRAJEVNE SKUPNOSTI ZA LETOŠNJE LETO

Zap. št.	Vrsta dela	Izvajalec	Skupna vrednost	Viri sredstev sredstva KS	sredstva občanov	sredstva SKIS	drugi viri sredstev	prostovolj. delo občan.
1.	Ureditev priključka na cesti Migolica — Cirknik v Migolici	KS	1.000.000	—	—	750.000	—	250.000
2.	Vzdrževanje makadamskih cest 21 km in cesta na Roje	KS	1.200.000	200.000	—	800.000	—	200.000
3.	Označitev prehodov za pešce v naselju Mrna	SICS	400.000	150.000	—	250.000	—	—
4.	Namestitev varnostnega ogledala na odcepu ceste proti želez. postaji	SICS	120.000	—	—	120.000	—	—
5.	Postavitev prometne signalizacije na lokal. cestah	SICS	500.000	—	—	500.000	—	—
6.	Izdelava projekta za most v Magolici	SICS	1.000.000	—	—	1.000.000	—	—
7.	Vzdrževanje ulic v naselju Mirna	KS	900.000	450.000	—	450.000	—	—
8.	Modernizacija ceste Volčje njive — Glink	KS	6.500.000	4.000.000	500.000	2.000.000	—	—
9.	Zaostale obveznosti do SCT	KS	2.800.000	2.800.000	—	—	—	—
10.	Odplačilo kreditov in obresti za mrliško vežico	KS	8.464.439	6.462.439	—	2.000.000	—	—
11.	Obnova prečnega zidu na pokopališču	KS	800.000	500.000	—	300.000	—	—
12.	Telefonsko omrežje za naselje Mirna	občani	4.800.000	—	4.800.000	—	—	—
13.	Telefonsko omrežje za ostala naselja v KS	občani	9.100.000	500.000	7.500.000	—	—	1.100.000
14.	Plačilo kabla Gomila	KS	1.517.833	1.517.833	—	—	—	—
15.	Nabava 100 številčne telef. centrale	KS	1.016.226	1.016.226	—	—	—	—
16.	OD, honorarji, zakonske obveznosti, prispevki, dnevnice	KS	1.052.000	1.052.000	—	—	—	—
17.	Materialni izdatki	KS	75.000	75.000	—	—	—	—
18.	Krajevno glasilo KRAJAN	KS	310.000	20.000	—	—	290.000	—
19.	Najemnina za prostore, vodarina, tokovina	KS	80.210	80.210	—	—	—	—
20.	Krajevni praznik, mlad. brigade za potrebe KS	KS	100.000	20.000	—	—	80.000	—
21.	Nabava opreme za SLO in DS	KS	50.000	50.000	—	—	—	—
22.	Dotacije družbenopolitičnim organizacijam in društvom	KS	150.000	150.000	—	—	—	—
23.	Vzdrževanje objektov PARTOZAN, SVOBODA, oprema KS	KS	500.000	500.000	—	—	—	—
Skupaj			42.433.708	19.543.708	12.300.000	8.170.000	370.000	1.550.000

1 2 3 4 5 6 7 8 9

OPOMBA: Pod zaporedno številko 8 je programirana modernizacija ceste Volčje njive — meja KS Mokronog. Dela se bodo izvajala v primeru, če se bodo dobili ustrezni krediti in k temu kreditni pogoji.

6. MOKRONOG

1.	Nadaljevanje izgr. telef. omrežja	PTT	6.700.000	6.700.000	—	—	—	—
2.	Razširitev pokopališča Mokronog	KS	1.400.000	1.400.000	—	—	—	—
3.	Dograd. mrliške vežice Beli grič	—	400.000	400.000	—	—	—	—
4.	Ceste — asfaltiranje	—	—	—	—	—	—	—
a)	Smetovšče — Vrh	C. podj.	5.000.000	3.340.000	1.660.000	—	—	—
b)	Mokronog — Trebelno	C. podj.	2.500.000	1.670.000	830.000	—	—	—
c)	Pokopališče — Slepšek	C. podj.	2.000.000	1.340.000	660.000	—	—	—
d)	Prelogo — Martinja vas	C. podj.	1.000.000	670.000	330.000	—	—	—
5.	Vzdrževanje makadamskih cest	KS	1.000.000	1.000.000	—	—	—	—
6.	Ureditev doma svobode in okolice ter prestavitev spomenika	KS	6.500.000	700.000	—	5.500.000	300.000	—
Skupaj			26.500.000	17.220.000	—	3.480.000	5.500.000	300.000

OPOMBA: Točka 6 (Ureditev doma in prestavitev spomenika) ni zajeta v finančni plan, ker viri sredstev niso zagotovljeni.

7. RAČJE SELO

1.	Nabava tel. kabla	—	4.650.000	—	2.650.000	—	2.000.000	—
2.	Izkop jarkov v dol. 5 km	—	20.000	—	20.000	—	—	po potrebi
3.	Vzdržev. vaških poti	—	50.000	50.000	—	—	—	po potrebi

1 2 3 4 5 6 7 8 9

4.	Asfaltiranje proti Šahovcu 600 m	CR Nm.	4.000.000	650.000	500.000	2.700.000	—	150.000
5.	Vodovod Korita	KPGro.-kr.	1.000.000	100.000	500.000	200.000	—	200.000
6.	Ureditev Luže K in odtok	obrtn. kra.	450.000	—	—	200.000	200.000	50.000
7.	Vzdrževanje vaških poti	krajani	800.000	500.000	—	—	—	300.000
8.	Pomoč pri nab. gasil. avtomob.	—	150.000	150.000	—	—	—	—
9.	Vzdržev. pokopal. in nabave vozička za vence	—	80.000	80.000	—	—	—	—
10.	Stroški poslov. KS in deleg. stovoljno delo občanov.	—	—	—	—	—	—	—

OBLJUBA IZPOLNJENA — Ena izmed pomembnejših nalog iz programa samoprispevka je bila tudi gradnja mrliške vežice. Zdaj že stoji, le še okolica ni urejena. S tem je bil razrešen eden izmed velikih problemov v kraju. In lahko smo vsi zadovoljni, saj je mrliška vežica v resnici lepo in funkcionalno zgrajena.

čaka nas še okolica. Podobno je z avtobusnim postajališčem.

Krajevna skupnost je organizirala akcijo, s katero smo asfaltirali dvorišče pri samopostrežni trgovini MERCATOR. Denar so prispevali Mercator, DANA, Društvo upokojencev, Stanovanjska skupnost in zasebnik Dušan SLADIČ. Skupnost je prispevala za položene cevi, ki so namenjene za telefonsko omrežje in javno razsvetljavo. Prav tako smo v naši organizaciji asfaltirali dvorišče pri DOLENJKI in pri servisni delavnici AGROSERVISA. Denar sta prispevala: Dolenjka in KZ KRKA, tozdr Agroservis iz

Novega mesta. Tako je krajevna skupnost med drugim prispevala za obnovo mostu v Vejarju. Kupili smo več kot 200 metrov betonskih cevi za delno kanalizacijo v Volčjih njivah. Precej smo primaknili za vzdrževanje nekaterih objektov, med drugim za pokopališče, društvo Svoboda in za Partizan. Nekaj smo prispevali za prevoz brigadirjev v brigado v pobrateno krajevno skupnost Gvgelija. Šlo je za sedem mladincev. Naj omenimo še dotacije družbenopolitičnim organizacijam in društvom, stroške za redno delovanje krajevne samouprave, strokovne službe, za SLO in DS, omenimo še osebne dohodke, honorarje za dela na pokopališču, za čiščenje ulic, pluzenje snega, pa stroške za krajevni praznik in podobno.

Toliko smo povedali v telegrafskem stilu o delu v naši krajevni skupnosti. Mnogi, ki ste vpti v naš vsakdanjik, veste, da nismo zapisali vsega. Zato je premalo papirja, pa tudi prepričani smo, da kot občani te krajevne skupnosti dobro poznate delo, uspehe, neuspehe in načrte svoje krajevne skupnosti.

Ob koncu naj zapišemo, da prav vsi, ki ste nam zaupali delo, pričakujemo vašo pomoč pri delu in uresničevanju programa za letošnje leto. Izvajali ga bomo po svojih močeh in znanju. Z vašo pomočjo seveda..

SVET KRAJEVNE SKUPNOSTI

OPOMBA: Točka 6 (Ureditev doma in prestavitev spomenika) ni zajeta v finančni plan, ker viri sredstev niso zagotovljeni.

OBNOVljena ZDRAVSTVENA POSTAJA — S pomočjo segi trebanjskega združenega dela in seveda občinske zdravstvene skupnosti nam je uspelo, da smo se lotili tudi obnove naše zdravstvene postaje, ki jo je zob časa že kar precej načel. Seveda bodo zaradi tega zadovoljni bolniki in tudi zdravstveno osebje, ki bo poslej delalo v boljših razmerah.

Avtomobi — Iskemu bo sledil boljši sejem

Tudi največji optimisti niso pričakovali, da se bo zamisel o avtomobilskem sejmu na Mirni tako zelo posrečila. Že prvič je namreč bilo okoli Kolinske toliko vozil, da nekateri niso imeli kje parkirati in so se namestili kar po bližnjih vrtovih. Seveda je bilo zaradi tega tudi nekaj hude krvi, a tako je vedno, kadar se v našem krajevnem središču pojavi kaj novega. Še posebej spodbudno pa je, da je izredno zanimanje za kmetijski del sejma. Zanimanje za traktorje, kosilnice, puhalnike in druge podobne naprave, ki so dandanašnji še kako potrebne, je preseglo vsa

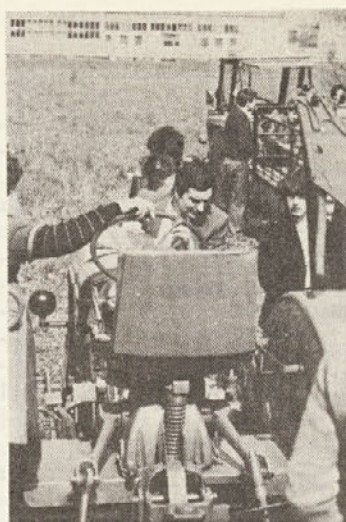

pričakovanja. Seveda pa je sejem tudi dobrodošla osvežitve za vse tiste možakarje, ki niso pripravljeni vse dopoldne vtikati kljuna v lonce.

Duša vsega tega pa je naš Bojan Kolenc. Seveda mnogi bodo rekli, da se Bojan loteva teh zadev, ker ima od tega sam korist. To pa seveda ni res, saj je trebanjska AMD nameravala najprej organizirati sejem v Trebnjem pa žal ali na srečo ni dobila prostora. In ko smo že pri koristih. Ima jih vsa krajevna skupnost, saj na Mirno prihajajo ljudje tudi iz drugih krajev, se seznanjajo z našimi ljudmi, navezujejo takšne in drugačne stike, skratka, Mirna postaja spet nekako bolj na široko znana. To pa je dobro za naš turizem, za naše tovarne in tudi za naše krajanje.

Ali je to zadnja Bojanova Ideja? Čeprav ni več rosn mlad, je še vedno poln idej in zamisli, kako bi oživel kraj. Zato mu velja prisluhniti, kakšne načrte še ima.

»Kakor so vsi lahko videli, je naš avtomobilski sejem uspel. Uspelo nam je tudi, da smo nanj pritegnili tudi lastnike kmetijskih strojev. Zdaj pa imamo na Mirni v načrtu še boljši sejem. To seveda za Slovenijo ni nič novega in tudi za današnji čas ne. Časi so pač taki — pri nas so napačili šele sedaj, drugod pa so že prej — da mnogi kupujejo tudi rabljeno robo, tisti, ki rabijo denar pa jo prodajajo. In mi bomo za oboje na Mirni pripravili tak sejem. To je namreč hkrati družabna, turistična prireditev,

BO TUDI KIRM KUPIL TRAKTOR — Sejem rabljenih kmetijskih strojev je zelo pritegnil vse kmete. Za stroje pa so se zanimali tudi drugi. Na sliki vidimo našega znanega obrtnika Franca Kirma, ki si je takole ogledoval traktor. Poročila pa ne govore o tem ali je potem traktor tudi kupil.

je trgovina, je neke vrste potrošniška veselica.

Jaz sem prepričan, da so take stvari za kraj samo dobre.

ČE BI NE BILO MILENE — Okoli šanka na sejmu avtomobilov je vedno živahno. In dostikrat ni čisto jasno, ali se tam drenjajo zaradi pijače ali zaradi simpatične Milene Bon.

Seveda niso vsi zadovoljni z njimi, večina pa je le. In zanje delamo. Kdor pa ne čuti z Mirno, z našo krajevno skupnostjo, mu pač ne moremo pomagati. Prav bi pa bilo, ko bi pri teh stvareh delali vsi in ne samo nekateri. Najlažje je namreč kritizirati in od strani opazovati,« je pribil Bojan Kolenc, ki je znan tudi po tem, da nima dlake na jeziku.

In za konec še obljuba. Če nam bo sreča mila in bomo izdali še kakšno številko Krajana, bomo objavili obširnejši zapis z obeh sejmov. Paj ne bo namenjen samo nam, ampak tudi našim zanamcem, ki bodo lahko v njem prebrali, kako smo živeli nekdaj.

SREBRNI ZNAK ZVEZE SINDIKATOV

Srebrni znak Zveze sindikatov Slovenije, ki jih podeljuje Občinski svet Trebnje, je najvišje priznanje za zaslužne sindikalne aktiviste.

STANE MEDVED za viden prispevek pri uveljavljanju sindikata v IMV TOZD Tovarna opreme Mirna in za delovanje v organih Občinskega sveta Zveze sindikatov Trebnje.

VINKO UMEK za več letno uspešno delo v osnovni organizaciji zveze sindikatov KPD Dob, zlasti na področju rekreacije in oddiha delavcev in za vodenje tekem na delavskih športnih igrah.

Najboljši rum doma na Mirni

Industrijske prodajalne so kraj, kjer je določene artikule moč kupiti tudi malo ceneje. Kako velika prednost je to za našo »Dano«, ki je na Mirni odprla industrijsko prodajalno, pa najbolje ve Milica Kos. In k uspešnosti prodajalne prav gotovo pripomore s svojim prijaznim nasmehom in kramljanjem. In ne zgodi se tako redko, da Milica reče kakšnemu Gorenjcu, »ja, pa še dober rum imamo« in ta kupi še rum, čeprav je že zdavnaj sklenil, da bo nehal zlagati v vrečke.

»Zdajle, pred poletjem, imam veliko dela,« pripoveduje Milica. »Ljudje najbolj povprašujejo po sadnih sirupih, sap je to

po mojem mnenju najcenejša pijača za otroke, ki so ponavadi tako žejni. Tudi po naši »Vitki« zelo sprašujejo: Najbolj gre v promet okus po ananasu, morda tudi zato, ker v trgovinah ni več mogoče dobiti tega sadeža, se nasmeje Milka, potem po oranži, višnji in po jabolku. Ta je najcenejši in

je po njem veliko povpraševanje tudi zaradi tega. Seveda gredo dobro v prodajo tudi naše alkoholne pijače, kjer že imamo nekaj stalnih odjemlancev. Najbolj pa gre v prodajo naš rum, ki je po mnenju mnogih kupcev najboljši na jugoslovanskem trgu,« se Milka na koncu izkaže tudi kot propagandistka »Daninih« pijač.

Sicer pa je Milka prepričana, da je taka prodajalna še kako potrebna. Žal jo znajo najbolj ceniti Mirenčani, takoj za njimi pa so se na Milkino lestvico uvrstili Gorenjci, ki so že prislovnično varčni, da ne rečemo skopi. To pa seveda pomeni, da je kupcev z Dolenjske manj. Seveda pa to ni Milkina krivda, ko bodo ostali Dolenjci izvedeli, da se dobe pri njej cenejše pijače, bodo tudi prišli.

Milka nam je na koncu pogovora še zaupala, da le

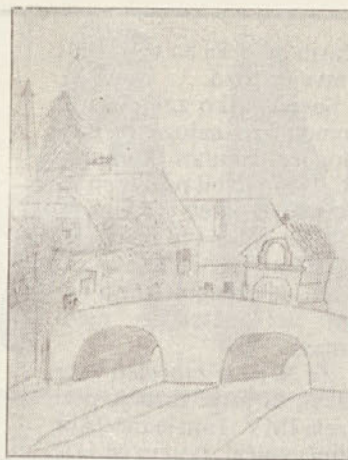
VITKA GRE NAJBOLJ V PROMET — Danina pijača Vitka se je najbolj priljubila ženskam, ki bi bile rade vitke. In za to ni škoda nobenega denarja. Zato Vitko kupuje veliko žensk in seveda Milica tudi pripomore malo zraven, ko pa hvali to našo pijačo.

malo ljudi ve, da »Dana« odkupuje tudi steklenice z navoji. Na ta način se jih je najlažje znebiti, pa še kakšen dinar se dobi zraven. Kakor je dejala, to res ni dosti, a je še vedno bolje, kakor če bi steklenice metali stran.

J.S.

Zmago Kolenc

Zmago Kolenc

Igor Kolenc

RISBE IN PRAZNIK — Počitnice so takorekoč na samem pragu, vsak čas bodo tu, mar ne otroci. Vsi nestrpnijo pričakujete, kdaj bo zadnjič zazvonilo. Da, še nekaj dni in šolske duri bodo za nekaj časa zaprte, na to našo hišo učenosti boste za nekaj časa pozabili.

Zakaj tak uvod? Čisto na kratko: tovarišici Ivanka Novak in Milena Bon sta vam pred časom dali prijetno nalogo. V počastitev našega krajevnega praznika ste morali narisati nekaj risbic. Z njimi ste počastili 6. junij. Pa veste, zakaj ravno 6. junij?

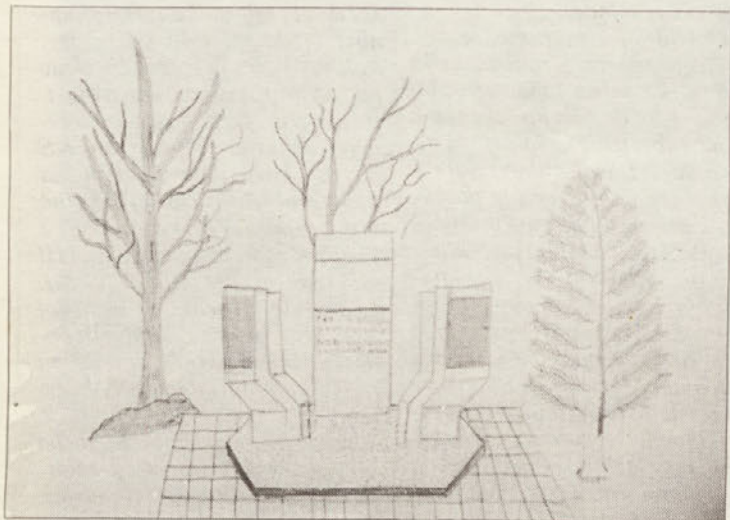
Naj na kratko ponovimo nekaj iz zgodovine. Tega dne so leta 1942. leta partizani (od 4. do 6. junija) napadli železniško postajo na Mirni. Uničili so telefonske in telegrafске postaje in iztirili vlak. Tako so dokazali, da tudi v našem koncu sovražnik prav nikoli ni »mirno spal«. No, in na ta junaška dejanja se v naši krajevni skupnosti spomnimo prav vsako leto, saj smo si ta dan izbrali za naš praznik. Tudi letos smo ga lepo praznovali, za to pa ste, po svojih močeh seveda, poskrbeli tudi otroci iz osnovne šole. Zato objavljamo nekaj risb naših najmlajših umetnikov!

Damjan Janežič

Franci Novak

Marko Kotar

**ČESTITAMO
 OB KRAJEVNEM
 PRAZNIKU!**

**SVET KS MIRNA
 IN DPO**

Nagrajenca osvobodilne fronte

Med letošnjimi nagrajenci, ki so dobili priznanje Osvobodilne fronte slovenskega naroda, sta tudi dva občana iz naše krajevne skupnosti, in sicer Majda Kolenc in Bert Škufca. Predlagateljji so o obeh zapisali naslednje:

Tovariš Bert Škufca je postal član gasilske organizacije kmalu po osvoboditvi, leta 1946 v GD Mirna. Opravi je vrsto gasilskih tečajev: leta 1946 za izprašenega gasilca, leta 1956 tečaj za gasilskega nižjega častnika v edvodah. Od leta 1958 pa do 1978 je bil poveljnik GD Mirna, od leta 1968 pa do leta 1978 tudi sektorski poveljnik. Član štaba operative OGZ Trebnje je postal leta 1968. Leta 1974 je bil izvoljen za podpredsednika OGZ Trebnje (do leta 1979) in nato postal predsednik OGZ Trebnje. Je večletni član

predsedstva Gasilske zveze Slovenije ter večkratni delegat kongresov Gasilske zveze Slovenije. Poleg tega se aktivno vključuje v delo KS Mirna in DPO v samem kraju. Po liniji CZ in DS ima zelo odgovorne naloge v samem kraju, kjer živi in dela.

Tovarišica Majda Kolenc je bila družbeno aktivna že leta 1942. bila je internirana na Rab in Visko v Italiji. Po vrnitvi iz internacije se je vključila v osvobodilno gibanje, delovala je kot član gospodarske komisije in kot kurirka.

Po osvoboditvi je bila sekretar SKOJA, sekretarka OF, tajnik KLO Otočec ob Krki, od tu je odšla na okrožje, kjer je bila pomočnik referenta za združništvo. Leta 1946 se je iz Novega mesta preselila na Mirno in službovala kot personalni referent OZKZ Trebnje. Istega leta je postala član ZK, vključena je bila v mladinsko organizacijo, društvo Partizan in kot aktivistka AFŽ. Vsa nadaljna leta se je vključevala v družbenopolitično delovanje na vseh področjih.

NAŠ PORTRET

Če bi zdaj iskali Mirenčana, katerega ime je bilo v zadnjih dveh letih največkrat izgovorjeno, se prav gotovo ne bi zmotili, če bi ugotovili, da je bil to Jože Brate. In njegovo ime, če si priznamo iskreno, ni bilo vedno najbolj prijazno izrečeno. Taki, kakršni smo, smo namreč nestrpno pričakovali nove telefonske

Jože Brate

priključke. In ker je pred dvema letoma Jože Brate skupaj z odborom, ki ga je vodil (ki pa se niti enkrat ni sestal v popolni sestavi) prevzel zadolžitev, da do letošnjega krajevnega praznika napelje telefonsko napeljavo, so pač vse kritike letele na njegov naslov. No, zdaj je to pozabljeno, vsi smo ponosni na to, da je Mirna dobila 200 novih telefonskih priključkov. Med nami se najdejo tudi taki, ki dajejo priznanje Bratetu, drugi spet pa kar pozabijo na njegov prav gotovo neprecenljiv delež pri tem našem podvigu.

Jože Brate je možak, ki malo govori, ki se poredko zareče in zarekel se ni tudi to pot. Do krajevnega praznika je »napeljal« telefonsko omrežje do vseh hiš, naprej pa mora svoje opraviti pošta. Ko Jože pripoveduje o svojem dveletnem delu, seveda ne more mimo svoje največje ljubezni. In to je lov. V teh dveh letih, ko se je ukvarjal s telefoni, doma ni stopil v hosto. Tudi v službi je kdaj pa kdaj manjkal. Včasih je vzel dopust tudi za naše skupne potrebe,

včasih pa je šel na roko tudi imetjevd tozd.

Seveda tako zahtevne in pomembne naloge ni bilo mogoče zaupati komurkoli. Brate je bil primeren za to nalogo z več vidikov. A zdaj ne gre, da bi jih naštevali. Zato pa bi bilo nemara prav, da spregovorimo nekaj več besed o njem samem.

Že 30 let je zaposlen v tovarni, ki jo je kasneje prevzela IMV. Tam je začel kot ključavničar, potem pa se je zakopal v študij in najprej naredil srednjo tehnično strojno šolo. Potem pa še višjo šolo za organizacijo dela v Kranju. Danes je vodja proizvodnje v tozdu IMV, ki je vsa leta doslej posloval najbolj uspešno in je tudi najmanj pomagal k izgubam. Poleg tega pa je bil vsa leta nazaj še kako aktiven v krajevni skupnosti. Deloval je v telesih krajevnih skupnosti, v družbenopolitičnih organizacijah in seveda v lovski družini.

»Ja, s tem našim telefonom smo pa imeli veliko več dela, kakor smo pričakovali, ko smo sprejemali to zadolžitev. Na dnevni red so prihajale težave, ki si jih niti v sanjah nismo predstavljali. Najhujša naloga je bilo za nas nabaviti material. Kakor vemo, kabla pri nas ni na pretek. In vsakdo se mora znajti, kakor se ve in zna. Tudi mi smo morali zbrati okoli 12 ton odpadnega bakra, ki smo ga zbirali tako rekoč po vsej Jugoslaviji. Na ta način smo si sploh pridobili pravico, da smo v Svetozarevu lahko naročili naš

kabel. Druga, nič manj pomembna naloga, pa je bilo zbiranje sredstev. Ko smo se lotili te naloge, smo pri krajanih najbolj pogosto naleteli na vprašanje, koliko bo veljal en priključek. Cene pa seveda nismo vedeli še mi sami in torej nismo mogli postrčiti z zadovoljivim odgovorom. Seveda to lahko dokažem, kadarkoli je potrebno. Po projektu naj bi telefonija oziroma material zanjo veljal 195 milijonov starih dinarjev, veljal pa je malo manj kot milijardo starih dinarjev. Veliko dela smo imeli tudi okoli usklajevanja programov. No, zdaj se približujemo h koncu. Na Rojah bodo napeljave skočane in zdaj bodo prišli poštarji, ki bodo opravili zaključna dela. Skratka, mi smo opravili svojo nalogo, saj smo napeljali kable do hiš, naprej pa je to naloga pošte. Ta mora tudi razširiti telefonsko centralo, kjer računam, da bodo dela trajala do konca junija. Seveda vsega ne bi uspeli opraviti, če bi ne bilo velike pomoči krajanov. Veliko dela so opravili sami, saj je pošta tako rekoč opravljala samo zaključna dela,« je povedal Brate.

Kako pomembna so bila ta dela za nas, najbolj zgovorno priča cena za posamezen telefonski priključek. Samo nepoučeni so se namreč lahko razburjali, češ da je telefonski priključek kar 55 tisoč dinarjev. Morali pa bi videti obraze tistih krajanov — tudi v trebanjski občini — ki bodo morali za telefonski priključek plačati kar 100 tisoč dinarjev ali še enkrat več.

»Zavedam se, da so bili mnogi krajanje naše krajevnih skupnosti nestrpni, češ, kdaj pa bo zazvonil ta presneti telefon. Tudi v Kranju je pisalo, da malo dolgo delamo. Toda kdor pozna naše razmere, lahko ve, da smo v resnici naredili vse, da bi telefoni čimprej zazvonili tudi tam, kjer jih doslej še ni bilo. Prav zato ne bi ponavljal stare zgodbe o kablkih in drugih organizacijskih težavah,« je dejal Brate, ko smo mu omenili kritike.

Široko se je nasmejal, kakor se zna, in dejal, da bo zdaj vendarle našel tudi čas za jago. O tem, koliko ur, koliko dni, koliko pogovorov je moral zaradi telefona opraviti, pa seveda ne bo govorila nobena statistika. Tudi spomenikov ne postavljamo ljudem, kakršen je Jože, vsi pa vemo, da brez takih zagnancev, ki ne znajo kar naprej gledati na uro in spraševati za honorar, med nami ni veliko. Zato seveda želimo Bratetu vsaj srečo pri lovu, katerega mu je res z vsem srcem predan.

F. Č.

PREDSTAVLJAMO

Taborniški odred

Mirenčani smo včasih kar preveč samokritični. Pri nas je toliko društev, da bi bilo prstov obeh rok krepko premalo, če bi hoteli vse naštet. In med njimi je med najbolj uspešnimi tudi taborniški odred. Na čelu tega odreda pa je Emil Toman, sicer tehnolog iz IMV Mirna, ki nam je razkril nekaj podrobnosti o delovanju tabornikov. Hkrati pa tudi o sebi.

»Da sem star 27 let, verjetno ne bo zanimalo nikogar. Vendar pa sem več kot polovico življenja tabornik. Začelo se je namreč že v 5. razredu osnovne šole, ki sem jo obiskoval v Šent-

rupertu. Tam pa je poučeval tudi Janez Kramar, ki je bil navdušen tabornik. Preko njega smo se povezali s tedaj izredno dejavnimi taborniki v Trebnjem in hodili tudi na njihova taborjenja. Obiskali smo Zlarin, Strunjan, Tašalero in morda še kakšen kraj. No, naše taborništvo je bilo tedaj več ali manj

omejeno le na taka taborjenja. Toda že tedaj smo odkrivali v tem neko posebno draž, ki je valila zlasti mlade.

Omeniti pa moramo še pokojnega Janeza Kranjca, ki je tudi veliko dal na taborništvo in nam uredil, da smo hodili potem še na taborjenje s šolarji in se tako udeleževali njihove šole v naravi. Iz vsega tega je potem vzniknilo naše mirensko taborništvo. Zdaj se lahko pohvalim, da smo dejavni že pet let. Imamo kar 110 članov, ki so aktivni. Program našega dela je zelo širok, vendar pa v okviru običajnih programov. Pomembno je, da te programe vestno izvajamo in se potem tudi udeležujemo tekmovanj. Seveda dosegamo uspehe. Naši starejši medvedki in čebelice so že dosegali prva mesta na mnogobojih, uvrstili so se tudi na republiško tekmovanje. Seveda pa bi bili

naši uspehi še toliko večji, če bi imeli več mentorjev.

Problemi so tudi z denarjem, saj doslej telesnokulturna skupnost ni dajala toliko sredstev, kolikor bi jih potrebovali glede na našo razvejano dejavnost. Računamo, da bodo poslej dobili več denarja, ko pa je na TKS nov strokovni delavec, ki pozna naše probleme. Doslej pa smo naše denarne stiske reševali s pogozdovanjem in tako v naši blagajni ni prevelikih lukenj. Lahko še povem, da se zdaj temeljito pripravljamo na poletno mnogoboj in seveda na redno poletno taborjenje, ki bo letos v Pavičinah od 27. julija do 4. avgusta. Udeležilo se ga bo 90 tabornikov in za to bodo plačali po 450 tisoč dinarjev, kar je malo. Skratka, dela in dejavnosti imamo dovolj,« je dejal Emil Toman.

M. N.